

[Jens Thomsen.]

dringsforslag afvist, og vi paaskønner, at de ikke blev det. Vore Ændringsforslag gik ud paa at vise retfærdigt Hensyn mod Landbruget ved Merindkomstbeskatningen. Den højterede Finansminister afviste dem med den Begrundelse, at det ikke var et stort Tal af Landbrugere, der blev forurettet. Ja, det er jo den sædvanlige parlamentariske Svaghed, at der kun skal tages Hensyn, naar der er mange Vælgere at tage Hensyn til. Denne Tankegang er i Modstrid med Skriftens Ord, der altid kræver Hensyn ikke blot til Mindretallene, men til de enkelte Personer. Vort Ændringsforslag om at beskatte den Part af Ministerpensionerne, der gaar ud over Lovens faste Pensionsregler. . . .

Formanden: Jeg maa paa ny gøre den ærede Taler opmærksom paa, at de Betragtninger, han er inde paa, ikke har Forbindelse med den Sag, der i Øjeblikket er til Forhandling.

Jens Thomsen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard fik i hvert Fald Lov til at omtale begge Lovforslagene, det blev ikke paa-talt for hans Vedkommende.

Formanden: Det er en Misforstaaelse af den ærede Taler, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard tillod sig kort at sige, at han anbefalede at stemme imod den efterfølgende Sag, det var ikke en Omtale af selve Sagen. Jeg maa bede Taleren om at holde sig til den Sag, der i Øjeblikket er til Forhandling, eller ogsaa frafalde Ordet.

Jens Thomsen: Tør jeg spørge, om det Eksempel, som den højterede Finansminister omtalte, Hr. Byskovs Pension, hører ind under denne Sag?

Formanden: Nej, det hører ikke under den Sag, der i Øjeblikket er til Forhandling. Hvis den ærede Taler har Spørgsmaal af almindelig Interesse, der ønskes drøftet, maa det ske f. Eks. ved Generaldebatten under den kommende Behandling af Til-lægsbevillingsloven.

Jens Thomsen: Jeg maa saa afstaa i Øjeblikket fra at gøre de Bemærkninger, jeg havde at rette til Finansministeren.

Jeg har et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Clausager, Bemærkninger, som jeg formoder falder ind under den Sag, vi behandler i Øjeblikket. Det ærede

Medlem Hr. Clausager udtalte i Gaar, at Tvangslaanet ikke var Rentesaenkning. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om det ikke er noget i Retning af Rentesaenkning, naar der sættes 3½ pCts Obligationer i Omløb som Parilaan til et Beløb af 100 Mill. Kr. Det forekommer i hvert Fald mig, at det virker noget i den Retning. Der er mange, som over for Vælgerne kræver Rentesaenkning, men i Praksis anvender den Fremgangsmaade, at Betingelsen for deres Medvirken er den, at Rentesaenkningen skal være uigennemførlig under de foreliggende Forhold. Regeringens Forslag om Rentesaenkning slog Oppositionen ned, og Oppositionens Rentesaenkningforslag slog Regeringspartierne ned, og paa den Maade kan alle Partier tilfredsstille deres Vælgeres Krav om Rentesaenkning baade i Nutiden og ud i Fremtiden. Men der er dog en vis Fare for, at enkelte Vælgere skal forstaa Sammenspillet. Mest Uforsigtighed udviste de fire store Partier, da de var enige om Konverteringen, men ikke fik den gennemført trods Enigheden. Bagefter skældte de hinanden ud, fordi den ikke var blevet gennemført. Det var vist den Forklaring om Indenrigsministerens Tømmefingre, der slog bedst an hos Vælgerne. De fleste blev vel nok frikendt for Ansvar ved deres egne Vælgere, og saa er Dobbeltspillet jo reddet, men vi mener dog, at den Slags Dobbeltspil foraarsager Usundhed i vort politiske Liv, og vi vil derfor advare imod den. Med Tilfredshed skal jeg dog konstatere, at en enkelt Venstremand viste større Hensyn til Sagligheden i vore Ændringsforslag end til den overdrevne Partidisciplin ved at stemme for et af vore Ændringsforslag. Men efter at vore Ændringsforslag er forkastet uden saglig Begrundelse, vil mit Parti undlade at stemme for Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 61 Stemmer mod 21.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4175).